

sb. z. a n., neupozornil obžalované, že nesmí míti radioaparát u sebe již před povolením úřadu. Stížnost prokázala se neodůvodněnou a byla proto zavržena.

Čís. 3428.

Subjektivní skutková podstata přečinu podle § 303 tr. zák. předpokládá, že pachatel věděl, že jde o obyčej neb o zařízení státem uznané církve, a že jeho úmysl směřoval k posmívání se nebo zlehčení tohoto obyčeje nebo zařízení.

(Rozh. ze dne 23. března 1929, Zm I 30/29.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl v neveřejném zasedání zmateční stížnosti obžalované do rozsudku krajského soudu v Čes. Budějovicích ze dne 17. prosince 1928, jímž byla stěžovatelka uznána vinnou přečinem proti veřejnému pokoji a řádu podle § 303 tr. zák., zrušil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu, by znovu o ní jednal a rozhodl.

Důvody:

Stěžovatelka uplatňuje důvod zmatečnosti podle čís. 9 a) § 281 tr. ř. Zmateční stížnosti nelze upřítí oprávnění, pokud namítá, že rozsudek neobsahuje po stránce subjektivní zjištění o tom, zda si stěžovatelka byla vědoma, že vyvěšení obrazu mistra Jana Husi v okně soukromého domu bylo náboženským úkonem, a zda stěžovatelka měla úmysl přivoditi zlehčení nebo posmívání se obyčejům a zařízením církve československé o uctívání mistra Jana Husa. Rozsudek zjišťuje jen, že nalézací soud nevěřil stěžovateli, že se posmívala špatné úpravě obrazu, ale nevyslovuje se vůbec o tom, zda stěžovatelka věděla, že uctívání památky mistra Jana Husa církví československou je kultem náboženským, že vyvěšení obrazu v domě soukromém souviselo s tímto kultem, t. j. kotvilo právě v příslušnosti k československé církvi a vztahovalo se na ni, a zda úmysl stěžovatelky směřoval ke zlehčení nebo posmívání se tomuto náboženskému kultu. Neboť, má-li stěžovatelka býti uznána vinnou přečinem podle § 303 tr. zák., musí co do subjektivní stránky býti dokázáno, že věděla, že jde o obyčej neb o zařízení státem uznané církve, a že její úmysl směřoval k posmívání se nebo zlehčení tohoto obyčeje nebo zařízení. Poněvadž rozsudek v tom směru nemá zjištění, otázka vědomí a úmyslu jsou skutkového rázu, které nalézací soud řeší na základě svého přesvědčení, získaného z volného uvažování výsledků průvodního řízení, a nelze se proto obejít bez nařízení nového hlavního přelíčení, vyhověl Nejvyšší soud zmateční stížnosti podle § 5 tr. nov. za souhlasu generálního prokurátora již v neveřejném zasedání, zrušil napadený rozsudek a věc vrátil nalézacímu soudu, by znovu o ní jednal a rozhodl, aniž bylo třeba zabývat se dalšími námitkami stěžovatelky s hlediska zmatku podle čís. 9 a) § 281 tr. ř.